

atunci când se adună poeții în camera noastră

Cristianlisandru

lasă-te despletită
ca pentru o tânguire
eu te voi pieptăna îndelung
cu degete tremurânde
îți miroase trupul a veste bună
adusă de călăreți apăruți de sub poala pădurii

pe dealurile decojite ard focuri mari
tâlcuim semnale misterioase
la lumina din noi
numai Dumnezeu plânge
mocănește
apoi scrie cuvinte dulci
în ochii încetoșați ai ferestrelor

nukul bătrân își vaită însingurarea
la doi pași de dragostea noastră
eu râd
citesc din toți poeții
fiecare rând îi reînvie
în camera aceasta

Cristian Lisandru - 29 noiembrie 2011 - volumul "Pelerin pe linia destinului"